

עפ"ג 25094/03/20 - מדינת ישראל נגד בועז בשארי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופטת יעל רז לוי
כבוד השופטת גילת שלו
בעניין:

המערערת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: בועז בשארי

גזר דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום קרית גת (כב' השופט מ' הולצמן) בת.פ. 3222-03-18, מיום 28.01.20, אשר הטיל על המשיב 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של התאכזרות והתעללות בבעל חיים, לפי סעיף 2(א) ו-17(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994, קנס בסך 6,000 ₪ לטובת הקרן למען בעלי חיים, והתחייבות על סך 12,000 ₪ להימנע מעבירה כנ"ל.

על פי עובדות כתב האישום בהן הודה המשיב, המשיב קשר את הכלב של שכנו בצוואר, בחבל באורך של כמטר וחצי, לחלק האחורי של מכוניתו ונסע בצורה זו למרחק של כ- 700 מטר, אל בית בעליו, כשהכלב נגרר מאחור על האספלט החם. כתוצאה מהמתואר, נגרם לכלב שפשוף בארבעת כפות רגליו ובברכו והוא איבד את הכריות המרכזיות שלו, וסבל מכאב ומלחץ נפשי.

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המשיב, בו תוארו רקעו האישי והמשפחתי, נתוניו ונסיבות חייו. בין היתר צוין שהמשיב בן 54. נשוי. אב לילד. גמלאי צה"ל לאחר 30 שנות שירות. נעדר עבר פלילי. וצוין שמעצרו בתיק זה והתנאים המגבילים שהוטלו עליו היוו חוויה מטלטלת עבורו. בסופו של דבר הומלץ שלא להרשיע את המשיב ולהטיל עליו צו מבחן וביצוע שירות לתועלת הציבור.

בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת המשיב; עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה; על מידת הפגיעה בהם במקרה זה; על מדיניות הענישה הנוהגת; ועל נסיבות ביצוע העבירה; וקבע שמתחם העונש ההולם למעשה המשיב הוא מאסר על תנאי לתקופה שבין שלושה לשישה חודשים לפרק זמן של שנתיים עד שלוש שנים, קנס כספי בין 3,000 ל- 8,000 ₪ והתחייבות בסכום הולם. לאחר שהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, הטיל על המשיב את העונשים המפורטים מעלה.

המדינה מערערת על קולת העונש וטוענת שמתחם העונש ההולם שנקבע והעונש שהוטל על המשיב חורגים לקולא מהראוי, הם אינם משיגים את מטרות הענישה, ואין בהם כדי להרתיע את המשיב ואחרים מביצוע מעשים דומים. לטענתה יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל ולהטיל על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המשיב טוען שהמשיב לא התכוון להתעלל בכלב ושמעשהו נבע מטעות בשיקול הדעת. מיד לאחר האירוע הוא פנה

לבעליו של הכלב, התעניין בשלום הכלב ואף נשא בהוצאות הטיפול הרפואי. המשיב אדם נורמטיבי לאחר שירות ארוך בצה"ל והוא עצמו מגדל במשקו בעלי חיים כולל כלבים. ובכל הפסיקה הוא לא מצא מקרה בו על פגיעה דוגמת זו שכאן הביאו אדם לדין. לבסוף, הדגיש את הסכמת המשיב לבצע שירות לתועלת הציבור וביקש שלא להחמיר אתו מעבר לכך.

עיינו בכל החומרים הנוגעים לענין ובכלל זה שני הסרטונים שהוגשו במהלך טיעוני התביעה לעונש בבית המשפט קמא, ושמענו את טיעוני הצדדים ובאנו למסקנה כי דין הערעור להתקבל באופן חלקי בלבד.

החובה המוסרית המוטלת על האדם להגן על בעלי החיים, ברורה מאליה, ולצדה קבועות בחוק הוראות מתאימות המטילות סנקציה פלילית על פגיעה בבעלי חיים. "חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם, אלא גם ביחסה לבעלי החיים" (ראה הצעת חוק צער בעלי חיים - ה"ח 2127 תשנ"ב).

עם זאת, כמו בכל עבירה, גם בעבירות נגד בעלי חיים על העונש להלום את חומרת המעשה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, תוך התחשבות בנתוני הנאשם ונסיבותיו ובמרכיבים נוספים הנוגעים לענין.

בענייננו אכן מדובר במעשה שיש בו משום אטימות כלפי בעל חיים חסר ישע, אולם, מנגד מדובר באירוע נקודתי וקצר שאינו מעיד על כוונה לגרום לפגיעה בבעל החיים אלא הוא ביטוי של שיקול דעת מוטעה ופזיז; מהירות הנסיעה של המערער ברכב היתה אטית יחסית; ולמרבה המזל גם הנזק שנגרם לכלב איננו חמור - כעולה גם ממכתבו של בעליו.

העונש שהוטל על המשיב אמנם מקל אתו במידת מה. מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא איננו מקובל עלינו. מתחם העונש ההולם על מעשה שכזה צריך לכלול גם מאסר בפועל, כמסר המבטא את החומרה המושגית של עבירת ההתעללות בבעל חיים ואת הצורך להרתיע מפני ביצועה.

המשיב בן 54 נעדר כל עבר פלילי. הוא שירת בצה"ל במשך כ- 30 שנה ואורח חייו נורמטיבי לחלוטין. בעקבות האירוע הוא נעצר למשך יום אחד ואחר כך היה ב"מעצר אדם" למשך תקופה של תשעה חודשים ולאחריה היה בתנאים מגבילים בשעות הלילה למשך כחמישה חודשים נוספים. בבית המשפט הוא הודה במעשה ולקח עליו אחריות, ומיד לאחר האירוע הוא הגיע לדרוש בשלום הכלב ונשא בהוצאות הטיפול בו.

בדין היום המשיב הסכים לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות ואנו רואים בכך חשיבות בהקשר החינוכי והערכי המבטא את היחס הנכון שיש לתת לסוגיה זו.

סופו של דבר, אנו מחייבים את המשיב לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן ותאושר על ידי בית המשפט. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינן.

מזכירות בית המשפט תעביר את ההחלטה למשרדי שירות המבחן.

ניתן והודע היום י"א סיוון תש"פ,
03/06/2020 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה

גילת שלו, שופטת

יעל רז-לוי, שופטת

עמוד 2

